

BOZSIK VIOLA

„Az innováció alapja a jó iskola”

Néhány szó az ünnepélyes díjátadóról

A középiskolás ösztöndíjakat ugyanott és ugyanazon közönség előtt adták át a fiataloknak, a Parlament felsőházi üléstermében, mint ahol a 25. alkalommal a „felnőtt” Gábor Dénes-díjakat. (Noha éreztem némi bizonytalanságot a legfiatalabbak jutalmazásakor. Meglehet ugyan, hogy csak azért, mert én miattuk jöttem.)

A Novofer Alapítvány által alapított kitüntetés a kiemelkedő tudományos-szellemi tevékenységet ismeri el. Dr. Gyulai József kuratóriumi elnök elmondta: az innováció alapja a jó iskola, az óvodától kezdve egészen az egyetemig, s így fontos lenne, hogy az oktatás presztízse nőjön, külföldön tanuló egyetemistáink pedig fecskék és golyák legyenek, azaz hozzák haza a kint megszerzett tudást. Ahogyan az egyik díjazott, Dr. Dinnyés András ki is fejtette erre rímelő gondolatait saját példáján keresztül: ő az itthoni iskolarendszer, a „magyar iskola terméke”, aki vallja, nemcsak kifelé, hazafelé is vezet út.

Érdekes kavalkád volt: különböző generációk képviseltették magukat, hazánkból és határainkon túlról, orvosi, műszaki és természettudományos területeken kiemelkedőt alkotó professzorok, egyetemisták, a jövőn elgondolkodni hajlandó középiskolások, a tudományos

és a politikai közélet szereplői, mindez a múlt századi építészet újabb kori festményeit takaró vászonra vetített modern PowerPoint bemutató előtt. A díjátadó jól szervezett és szép ünnepség volt, mégis, akaratlanul is eltöpreng az ember: milyen a viszony a magyarországi és a külhoni magyar tudósok között? Vajon komolyan veszi az új generációt a régi? Jól felméri egy középiskolás annak súlyát, hogy egész nemzedéke nevében beszélhet a jövőről a Parlament dízstermében? (A fiatalok közül a díjat megköszönő fiatalembernek egyetlen közösségvállaló mondata sem volt, magáról beszélt. Meglehet, nem a saját hibájából.)

S miközben a százéves épület falai közt az épülő jövőről, innovációról és új generációról folyt az ünnepélyes eszmecsere, az Országház ablakán kitekintve láttam, a nemzet főterét építő munkások, talán a közelgő ünnepek hangulatában, talán a hidegben végzett fizikai munka kellemetlenségeit feledtetve játszottak, tégladarabokkal versenyt dobálva igyekeztek elsüllyeszteni a Dunában egy sodródó, hullámról-hullámra bukdácsoló kartoncsónakot.